

PROFODUL
DOMNULUI ȘI
MÂNTUITORULUI
NOȘTRU
IISUS CRISTOS

OFFICE DE
L'ENSEVELISSEMENT
DE NOTRE
SEIGNEUR
ET SAUVEUR
JÉSUS CRIST

Troparul, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pre lemn luând preacurat Trupul Tau, în giulgiu curat înfășurându-L cu miresme, în mormânt nou îngropând, L-a pus.

Slavă...

Când Te-ai pogorât la moarte, Cela ce ești viața cea fără de moarte, atuncea iadul ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și când ai înviat pre cei morți din cele dedesupt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Și acum...

Mironosițelor femei, stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Mirurile morților sunt cuviincioase, iar Hristos stricăciunii S-a arătat străin.

După aceasta, preoții și credincioșii aprind lumânari de ceară curată și se rânduiesc în jurul mesei, pre care se află așezat sfântul Epitaf. Urmează Cathisma a șaptesprezecea - stările Prohodului, care se cântă dulce și cu mare cuviință.

Tropaires, ton 2 :

Le noble Joseph descendit du bois de la Croix Ton Corps très pur, l'enveloppa d'un linceul immaculé et le déposa couvert d'aromates dans un Sépulcre neuf.

Gloire...

Lorsque Tu descendis dans la mort, Toi la Vie immortelle, alors Tu mis à mort l'enfer par l'éclat de Ta divinité; et lorsque Tu ressuscitas les morts des abîmes souterrains, toutes les puissances des Cieux se mirent à crier: Ô Christ notre Dieu Donateur-de-vie, gloire à Toi.

Et maintenant...

Près du tombeau l'ange apparut aux saintes femmes myrrhophores et clama: La myrrhe convient aux mortels, mais le Christ est étranger à la corruption.

Après cela, les prêtres et les fidèles allument leur cierge de cire pure et se réunissent autour de la table où fut déposé le saint Épitaphion. Puis débute le dix-huitième cathisme – les stances de l'Ensevelissement, que l'on chante doucement et avec révérence.

ȘTAREA ÎNTĂI

Preotul cădește sfântul Epitaf în chipul crucii, altarul și stranelle; dacă sunt mai mulți, cădește protosul. Apoi se cântă rar întâiul tropar, glasul al 5-lea:

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

1. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești,
Pogorârea Ta cea multă proslăvind.

Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor.

2. Dar cum mori, Viață,
Și cum șezi în mormânt ?
Și împărăția morții Tu o zdrobești
Și pre morții cei din iad îi înviezi ?

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

3. Te slăvim pre Tine,
Iisuse Doamne,
Și-ngroparea îți cinstim și patimile,
Că din stricăciune Tu ne-ai izbăvit.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

4. Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pre cei ce-au murit înviezi.

PREMIÈRE ȘTANÇE

Le prêtre encense l'Épithaphion en forme de croix, le sanctuaire et les chœurs ; s'ils sont plusieurs prêtres, c'est le protos qui encense. Puis on chante lentement le premier tropaire, ton 5 :

Bienheureux ceux qui sont irréprochables dans la voie, qui marchent dans la loi du Seigneur.

1. Ô Christ, Toi la Vie,
Tu fus mis au tombeau
Les armées des Anges dans la stupeur étaient,
et Ta condescendance elles glorifiaient.

Bienheureux ceux qui scrutent Ses témoignages, qui Le cherchent de tout leur cœur.

2. Comment meurs-Tu, Vie,
loges-Tu au tombeau ?
Mais l'empire de la Mort, Tu l'anéantis,
et Tu ressuscites les morts de l'Enfer.

Car ce ne sont pas ceux qui commettent l'iniquité qui marchent dans Ses voies.

3. Nous Te magnifions tous,
ô Jésus, notre Roi,
et vénérons Ta Sépulture et Ta Passion ;
ainsi Tu nous sauves de la corruption.

Tu as prescrit Tes commandements pour qu'on les garde très exactement.

4. Jésus, Roi du monde,
fondateur de la terre,
aujourd'hui Tu loges dans un étroit tombeau
et ressuscites les morts de leurs tombeaux.

O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

5. Iisuse al meu,
Împărat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu?
Vrei să dezrobești neamul omenesc.

Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

6. Stăpânul a toate
Mort se vede acum
Și deșertătorul gropilor celor morți
Se încuie-n groapă nouă ca un om.

Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.

7. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și cu moartea Ta pre moarte o ai pierdut
Și viață lumii Tu ai izvorât.

Îndreptările tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.

8. Cu cei răi, Hristoase,
Ca un răufăcător
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pre toți
Și ne-ai scos din amăgirea celui rău.

Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

9. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om se vede mort și fără de chip,
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.

Puisse mes voies être bien dirigées, pour que je garde Tes jugements.

5. Mon Jésus, ô mon Christ,
Roi de tout l'univers,
que cherchais-Tu pour venir jusque dans l'Enfer?
n'est-ce pas pour délivrer le genre humain?

Alors je ne serai pas confondu quand j'aurai sous les yeux tous Tes commandements.

6. Le Maitre du monde
aujourd'hui paraît mort;
aussi, dans un tombeau neuf, Il est déposé;
Lui qui a vidé les tombes de leurs morts.

Je Te confesserai dans la droiture de mon cœur, pour avoir appris les décrets de Ta justice.

7. Toi, Vie, dans la tombe
Tu fus place, ô Christ,
or, par Ta propre mort, Tu détruisis la mort,
et dans le monde Tu fis jaillir la vie.

Je garderai Tes jugements, ne m'abandonne pas entièrement.

8. Comme un malfaiteur, Toi,
avec les malfaiteurs,
Tu fus compte, ô Christ, et nous justifiâtes tous
du maléfice de l'antique imposteur.

Comment le jeune homme redressera-t-il sa voie? En gardant Tes paroles.

9. Celui qui surpasse
tous les hommes en beauté
apparaît ici comme homme défiguré,
Lui qui embellit l'entière création.

*Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi
de la poruncile Tale.*

10. Iadul cum va răbda
Intrarea Ta, Doamne,
Și cum nu se va zdrobi întunecându-se,
De-a luminii Tale fulgere orbind?

*În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu
greșesc ție.*

11. Dulcea mea lumină
Și mântuitoare,
Cum în groapă-ntunecoasă Tu Te-ai ascuns?
O, răbdare de nespus și negrăit !

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

12. Nici lumea de duhuri
Nu pricepe, Doamne,
Nici mulțimea făr' de trup poate povesti
Taina îngropării Tale, neștiind.

Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.

13. O, minuni străine !
O, ce lucruri nouă !
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui Iosif.

*În calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca de toată
bogăția.*

14. În mormânt ai apus,
Dar de-al Tatălui sân
Nicum nu Te-ai despărțit, Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și nefiresc !

*De tout mon cœur je T'ai cherché, ne me rejette pas loin
de Tes commandements.*

10. L'Enfer, Ta présence,
la supportera-t-il ?
Ne sera-t-il pas plut^{ôt} brisé, ébloui
par l'éclat de Ta lumière et aveuglé ?

*Dans mon cœur j'ai caché Tes paroles, pour ne pas
pécher contre Toi.*

11. Jésus, ma lumière
très douce et salutaire,
comment dans un tombeau s^{om}bre as-Tu disparu ?
Ô tolérance indicible et inouïe !

Tu es béni, Seigneur, enseigne-moi Tes jugements.

12. Êtres noétiques,
foules incorporelles,
tous sont étonnés devant le mystère, ô Christ,
de l'indicible, ineffable enterrement.

De mes lèvres j'ai annoncé tous les décrets de Ta bouche.

13. Étonnants miracles !
Ô quels actes nouveaux !
Celui qui m'accorde vie, sans vie est porté
par les mains de Joseph pour être enterré.

*Je me suis délecté dans la voie de Tes témoignages,
autant que dans toutes les richesses.*

14. Et dans une tombe,
ô Christ, Tu t'inclinas,
et jamais Tu ne quittas le sein paternel ;
cela est très étrange et paradoxal.

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.

15. Întreaga făptură

Recunoaște-n Tine:

Împărat adevărat, pre pământ și-n cer,
Deși în mormânt Te-ncui, Hristoase-al meu!

La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

16. Tu-n mormânt fiind pus

Ziditor Hristoase,

Temelia iadului s-a cutremurat

Și-ale morților morminte s-au deschis.

Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

17. Cea ce în palmă

Tot pământul ține.

Sub pământ acum cu trupul Se află mort,
Slobozind pre morții cei legați în iad.

Deschide ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

18. Din stricare, Doamne,

Viața mea o ridică;

Căci murind acum, la cei morți Te-ai pogorît
Și-ale iadului zăvoare le-ai zdrobit.

Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

19. Ca lumina-n sfeșnic,

Se ascunde acum

Sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului
Și din iad gonește întunericul

Je réfléchirai sur Tes commandements, et je comprendrai Tes voies.

15. Vrai Roi de la terre

et du ciel, ô Jésus,

tel Te reconnaissait toute la création,
même si l'étroit tombeau Te retenait.

Je méditerai sur Tes jugements, je n'oublierai pas Tes paroles.

16. Par Ta mise en tombe,

ô Christ, mon Créateur,

les fondements de l'Enfer étaient ébranlés
et les tombeaux des mortels se sont ouverts.

Donne son salaire à Ton serviteur, fais-moi vivre, et je garderai Tes paroles.

17. Lui qui tient la terre

dans Sa main, est tenu

maintenant sous terre, mort corporellement,
mais délivrant les morts des liens de l'Enfer.

Enlève le voile de mes yeux, et je comprendrai les merveilles de Ta loi.

18. Du fond de la ruine,

ma vie fut enlevée,

Sauveur, lorsque, mourant, Tu visitas les morts
et brisas aussi les verrous de l'Enfer.

Je suis étranger sur la terre, ne me cache pas Tes commandements.

19. Chandelier de lumière,

la chair de notre Dieu

est cachée sous terre, comme sous le boisseau,
et dissipe les ténèbres de l'Enfer.

*Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în
toată vremea.*

20. Mulțimea de oștiri,
Cea duhovnicească,
Împreună cu Iosif și Nicodim
Merg să-ngroape pre Cel ce e ne-ncăput.

*Certat-ai pe cai mândri; blestemați sunt cei ce se abat
de la poruncile Tale.*

21. Murind Tu de voie,
În mormânt ai fost pus;
Și pre mine ce-am fost mort, lisuse-al meu,
De amara mea greșeală m-ai scăpat.

*Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale
am păzit.*

22. S-a schimbat făptura
Prin a Tale patimi,
Căci cu Tine-au pățimit toate câte sunt,
Țiitor a toate cunoscându-Te.

*Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau,
iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.*

23. Luând în pânțece
A vieții Piatră,
Cel a toate mâncător, iadul, a vărsat
Pre toți morții ce din veac i-a înghițit.

*Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptă-
rile Tale, sfatul meu.*

24. În mormânt nou Te-au pus,
Înnoid, Hristoase,
Firea oamenilor, prin învierea Ta,
După cum se cade unui Dumnezeu.

*Mon âme a souhaité avec ardeur de désirer en tout
temps Tes décrets.*

20. L'armée noétique
vient nombreuse au secours
de Joseph et Nicodème, pour T'enfermer,
Toi, l'illimité, dans un étroit tombeau.

*Tu as châtié les orgueilleux, maudits soient ceux qui se
détournent de Tes commandements.*

21. Par Ta mort voulue,
et sous terre placé,
mon Jésus, Source de vie, Tu m'as vivifié,
moi qui mourus par l'amère transgression.

*Écarte de moi l'opprobre et le mépris, car j'ai recherché
Tes témoignages.*

22. Toute créature
s'est trouvée altérée ;
car tout souffrait avec Toi, Verbe, en Ta Passion,
sachant que Tu contiens l'univers entier.

*Car les princes ont siégé et ont tenu de mauvais propos
contre moi, mais Ton serviteur réfléchissait sur Tes
jugements.*

23. Prenant dans son ventre
le Rocher de la vie,
l'inassouvable Enfer a vomi les morts
qu'il avait depuis les siècles dévorés.

*Car Tes témoignages sont ma méditation, et Tes
jugements sont mon conseil.*

24. Dans un Tombeau neuf
Tu reposes, ô Sauveur,
la nature des mortels Tu renouvelas
en ressuscitant les morts, en tant que Dieu.

*Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după
cuvântul Tău.*

25. Pre pământ ai venit,
Pre Adam să-l mântui.
Și pre-acesta negăsind, jos Te-ai pogorît;
Pân' la iad, Stăpânul meu, l-ai căutat.

*Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndrep-
tările Tale.*

26. Pământul de frică
S-a mișcat, Cuvinte,
Și lucefărul lumina sa și-a ascuns,
Apunând a Ta lumină sub pământ.

*Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la
minunile Tale.*

27. Ca un om, ai murit
De-a Ta voie, Doamne;
Dar ca Dumnezeu pre morți din groap-ai sculat
Și din întunericul păcatelor.

*Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă
întru cuvintele Tale.*

28. Vărsând rău de lacrimi
Peste Tine, Doamne,
Cea Curată, ca o maică, a glăsuیت:
„Oare, cum Te voi îngropa, Fiul meu ?”

*Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta
mă miluiește.*

29. Ca grăuntul de grâu,
Ce-ncolțește-n pământ,
Spic aducător de rod nouă Te-ai făcut,
Înviind pre toți urmașii lui Adam.

*Mon âme est collée contre terre, fais-moi vivre, selon
Ta parole.*

25. Tu descendis sur terre
pour y sauver Adam,
et ne l'ayant pas trouvé, Maître souverain,
Tu allas jusqu'en Enfer pour le chercher.

*Je T'ai exposé mes voies, et Tu m'as écouté, enseigne-
moi Tes jugements.*

26. Toute la terre, ô Verbe,
a tremblé de frayeur
et le grand luminaire a caché ses rayons,
quand Toi, plus brillant, sous terre on T'a caché.

*Fais-moi comprendre la voie de Tes jugements, et je
réfléchirai sur Tes merveilles.*

27. Tu meurs comme un homme,
de plein gré, ô Sauveur,
mais comme Dieu, Tu relèves tous les mortels
des tombeaux et de l'abîme du péché.

*Mon âme s'est assoupie, prise d'acédie, fortifie-moi par
Tes paroles.*

28. Jésus, la Très-Pure
dans son cœur maternel
versait des larmes sur Toi et se lamentait,
en s'écriant : Comment T'enterrer, mon Fils ?

*Éloigne de moi la voie de l'injustice, et, par Ta loi, aie
pitié de moi.*

29. Au sein de la terre,
pareil au grain de blé
enfoui, Tu as produit un très riche épi,
relevant tous les mortels issus d'Adam.

Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

30. Sub pământ Te-ai ascuns

Ca un soare, acum,
Și-ntr-a morții noapte neagră Te-ai învelit;
Ci răsai, Hristoase-al meu, mai strălucit !

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

31. Cum ascunde luna

Fața sa de soare,
Așa groapa Te-a ascuns și pre Tine-acum,
Cel ce prin trupească moarte ai apus.

Pe calea poruncilor Tale am alergat când ai lărgit inima mea.

32. Iisus, Viața,

Gustând moartea acum,
Pre toți oamenii de moarte i-a izbăvit
Și viața tuturor le-a dăruit.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.

33. Pre întâiul Adam,

Prin păcat omorât,
La viață ridicându-l cu moartea Ta,
Adam nou în trup Te-ai arătat acum.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

34. Cereștile cete,

Mort întins, pentru noi,
Te-au văzut, Stăpânul meu, și s-au spăimântat
Și cu aripile s-au acoperit.

J'ai choisi la voie de la vérité, je n'ai pas oublié Tes décrets.

30. Tu es dans la terre,

caché, tel le soleil,
et par la nuit de la mort Tu es recouvert ;
mais lève-Toi, rayonnant plus fort, Sauveur.

Je me tiens collé à Tes témoignages, Seigneur, ne me remplis pas de honte.

31. Comme la lune cache

le disque du soleil,
Sauveur, le tombeau Te tient maintenant caché,
T'éclipsant corporellement par la mort.

J'ai couru dans la voie de Tes commandements, quand Tu as dilaté mon cœur.

32. Le Christ, notre vie,

en goûtant à la mort,
libéra de la mort tous les êtres humains
et maintenant Il leur fait don de la vie.

Prescris-moi, Seigneur, la voie de Tes jugements, et je la rechercherai sans cesse.

33. Adam, pris en haine,

fut mis à mort jadis ;
par Ta mort Tu le ramènes à la vie, Sauveur,
paru dans la chair comme nouvel Adam

Donne-moi l'intelligence, et je scruterai Ta loi, et je la garderai de tout mon cœur.

34. Les Ordres noétiques

Te voyant étendu
mort pour nous, Sauveur, étaient saisis de stupeur ;
et ils se couvraient la face de leurs ailes.

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

35. Pogorându-Te mort,
De pre lemn, Cuvinte,
Iosif cel cu bun chip Te pune-n mormânt;
Ci-nviază, Doamne, mântuind pre toți !

Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

36. Bucurie, Doamne,
Fiind îngerilor,
Întristare lor acum le-ai pricinuit,
Cu trup mort, ca pre un om, văzându-Te.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

37. Suind Tu pre cruce,
Împreună-ai suit
Și pre muritorii vii; iar stând sub pământ,
Ai sculat de-acolo pre cei adormiți.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

38. Ca un leu, Tu Doamne,
Adormind cu trupul,
Ca un pui de leu Te scoli, Cela ce-ai fost mort,
Lepădând și bătrânețea trupului.

Îndepărtează ocară, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

39. Cela ce din coasta
Lui Adam cel dintâi
Pre strămoș ai plăsmuit, ești în coastă-mpuns
Și izvor curățitor ne izvorăști.

Conduis-moi sur le chemin de Tes commandements, car je veux le suivre.

35. De la Croix, ô Verbe,
Joseph Te descendit,
et, mort, dans un tombeau neuf il Te déposa.
Ressuscite et sauve-nous tous comme Dieu.

Incline mon cœur vers Tes témoignages, et non vers la convoitise.

36. Sauveur, né pour être
de Tes Anges la joie,
maintenant Tu es pour eux cause de tristesse,
leur apparaissant sans vie, mort dans la chair.

Détourne mes yeux, pour qu'ils ne voient pas la vanité; fais-moi vivre en Ta voie.

37. Élevé sur l'Arbre,
Tu élèves, avec Toi,
les êtres humains vivants; et, mis dans la terre,
Tu relèves ceux qui en elle gisaient.

Rends persuasive Ta parole pour Ton serviteur, afin qu'il Te craigne.

38. En Ta chair Tu sommeilles,
Sauveur, tel un lion;
et mort, comme un lionceau Tu te lèveras,
en déposant la dépouille de la chair.

Écarte de moi l'opprobre, que je redoute, car Tes décrets sont pleins de douceur.

39. Toi qui formas Ève
de la côte d'Adam,
Tu as eu, Toi-même, Ton côté transpercé,
faisant jaillir des flots purificateurs.

*Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta
viază-mă.*

40. Se-njunghia-n taină

Mai-nainte mielul,

Iar acum Tu, pătimind fără să cârtești,

Ești fățiș junghiat și firea curățești.

*Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta,
după cuvântul Tău,*

41. Cine dar va spune

Chipul groaznic și nou ?

Cel ce stăpânește toate făpturile

Pătimizește azi și moare pentru noi.

*Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am
nădăjduit în cuvintele Tale.*

42. Cuprinzându-i spaima,

Au strigat ingerii:

„Cum Se vede mort Stăpânul vieții

Și de ce-n mormânt se-ncuie Dumnezeu ?”

*Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevă-
rului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am
nădăjduit,*

43. Din coasta Ta, Doamne,

Cea însulițată,

Izvorăști mie viață, prin viața Ta,

Și mă înnoiești și mă viezi cu ea.

*Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul
veacului.*

44. Răstignit pre cruce,

Ai chemat pre oameni,

Iar curată coasta Ta împungându-se,

Tuturor iertare dai, lisuse-al meu.

*Voici que j'ai désiré Tes commandements ; fais-moi
vivre en Ta justice.*

40. Jadis, en cachette,

on immolait l'agneau.

En plein air, Toi, bon Sauveur, Tu fus immolé,

purifiant ainsi l'entière création.

*Que Ta miséricorde vienne sur moi, Seigneur, et Ton
salut, selon Ta parole,*

41. Qui décrira cet acte

effrayant et nouveau ?

Aujourd'hui, le Souverain de la création

daigne accepter la passion et meurt pour nous.

*Et je pourrai répondre à ceux qui m'insultent, car j'ai
espéré en Tes paroles.*

42. L'Auteur de la vie,

comment paraît-Il mort ?

Comment, Dieu, dans un tombeau est-Il enfermé ?

Ainsi s'écriaient les Anges stupéfaits.

*Et n'enlève pas entièrement de ma bouche la parole
de vérité, car j'ai mis toute mon espérance en Tes
jugements.*

43. Percé d'une lance,

Ton côté fait couler

la vie sur Ève qui m'écartera de la vie ;

Sauveur, avec elle, Tu me vivifies.

*Et je garderai toujours Ta loi, éternellement et dans les
siècles des siècles.*

44. Étendu sur l'Arbre,

Tu rassembles les hommes,

et, percé en Ton côté d'où jaillit la vie,

Tu fais jaillir le pardon pour tous, Jésus.

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

45. Cel cu chip cuvios
Te gătește-ngrozit
Și Te-ngroapă, ca pre-un mort, cu smerenie,
De-ngroparea Ta înfricoșându-se.

Am vorbit despre mărturiile Tale, înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

46. Sub pământ, de voie,
Pogorând ca un mort,
Tu ridici de pre pământ, Hristoase, la cer
Pre cei ce de-acolo au căzut de demult.

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

47. Deși Te-ai văzut mort,
Dar ești viu Dumnezeu
Și ridici de pre pământ, Hristoase la cer,
Pre cei ce de-acolo au căzut de demult.

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale.

48. Deși Te-ai văzut mort,
Dar ești viu Dumnezeu
Și pre oamenii cei morți, pre toți, înviezi,
Omorând de tot pre-al meu omorător.

Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

49. O, ce bucurie,
Ce dulceață multă,
A fost ceea ce-a umplut pre toți cei din iad,
Strălucind lumina Ta-n adâncul lui.

J'ai marché au large, car j'ai recherché Tes commandements.

45. Le Noble, avec crainte,
dispose Ton corps mort
et, comme mort, noblement l'enterre, ô Sauveur,
frémissant devant Ton redoutable aspect.

Je parlais de Tes témoignages devant les rois, et je n'éprouvais pas de honte.

46. De plein gré, sous terre
descendu comme mortel,
Tu ramènes de nouveau de la terre au ciel
ceux qui de là-haut sont tombés, ô Jésus.

Et je méditais sur Tes commandements que j'ai grandement aimés.

47. Bien que Tu parusses mort,
Tu es le Dieu vivant,
et Tu relèves, ô Christ, de la terre au ciel
Ceux qui jadis étaient tombés.

J'ai levé mes mains vers Tes commandements que j'ai aimés, et je réfléchissais sur Tes jugements.

48. Bien que Tu parusses mort,
Tu es le Dieu vivant,
Tu as vivifié les hommes qui étaient morts,
nécrosant le responsable de ma mort.

Souviens-Toi de Ta parole à Ton serviteur ; par elle Tu m'as donné l'espérance.

49. Oh, joie ineffable !
Quel immense bonheur
remplit ceux qui gisaient aux Enfers quand Tu fis
luire Ta lumière dans ses sombres fonds !

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.

50. Îngroparea-Ți laud,
Patimilor mă-nchin;
Și puterea Ți măresc, Milostivule,
Prin care de patimi am fost dezlegat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

51. Asupra Ta, Doamne,
Sabie-au ascuțit
Și-a puternicului sabie s-a tocit,
Iar cea din Eden se biruiește-acum.

*Adușu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac,
Doamne, și m-am mângâiat.*

52. Văzând mielușeava
Pre-al său Miel junghiat,
Doborâtă de dureri striga și-ndemna
Ca și turma să se tânguie cu ea.

*Măhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care
părăsesc legea Ta.*

53. În mormânt de Te-ngropi,
Și în iad de pogori,
Dar mormintele, Iisuse, le-ai deșertat
Și întregul iad, Hristoase, l-ai golit.

*Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul
pribegiei mele.*

54. De-a Ta voie, Doamne,
Pogorând sub pământ,
Pre toți oamenii din moarte i-ai înviat
Și la slava Tatălui i-ai înălțat.

*Ceci m'a consolé dans mon humiliation : que Ta
parole m'a donné la vie.*

50. Ta Passion j'adore,
chante Ta sépulture,
magnifie Ta force, car elles me délient
des corruptrices passions, Ami-de-l'homme.

Les orgueilleux ont entièrement transgressé Tes préceptes, mais je n'ai pas dévié de Ta loi.

51. Contre Toi, le glaive
était aiguisé, ô Christ ;
tandis que le glaive du puissant s'émoissait,
et se détournait le glaive de l'Éden.

*Je me suis souvenu, Seigneur, de Tes décrets éternels, et
j'ai été consolé.*

52. L'Agnelle, à la vue
de l'Agneau immolé,
comme percée par des flèches, se lamentait,
incitant ainsi le troupeau à pleurer.

*Le découragement m'a saisi à cause des pécheurs qui
délaisseront Ta loi.*

53. Bien que mis en la tombe
et allant en Enfer,
Tu as vidé les tombeaux, ô notre Sauveur,
et Tu as dépouillé l'Enfer, ô mon Christ.

*Tes jugements étaient le sujet de mes cantiques dans le
lieu de mon exil.*

54. Descendu sous terre
de plein gré, ô Sauveur,
Tu revivifias les hommes qui étaient morts,
dans la gloire paternelle les menant.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

55. Unul din Treime,
Cu trupul, pentru noi,
Defăimată moarte rabdă, binevoind;
Se cutremură și soare și pământ.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

56. Urmașii lui Iuda,
Din izvor adăpați
Și cu mană săturați demult, în pustiu,
În mormânt îl pun pre Hrănitorul lor.

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

57. Ca un vinovat, stă
Cel Preadrept la Pilat
Și la moartea cea nedreaptă e osândit
Și Judecătoru-i răstignit pre lemn.

Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău.

58. Îngâmfat Israil,
Ucigașe popor!
Pentru ce pre Varava, pătimaș, slobozi,
Iar pre Domnul pentru ce Îl răstignești?

Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

59. Plăsmuind pre Adam
Din pământ, cu mâna,
Pentru dânsul Te-ai făcut om firesc în trup
Și de bunăvoia Ta Te-ai răstignit.

Dans la nuit, je me suis souvenu de Ton Nom, Seigneur, et j'ai gardé Ta loi.

55. L'une des Personnes
de la sainte Trinité,
dans Sa chair souffrit pour nous une affreuse mort !
Le soleil frissonne et la terre frémit.

Ceci m'est advenu, parce que j'ai recherché Tes jugements.

56. Fils de source amère,
descendants de Judas,
ils ont déposé dans une fosse Jésus
qui leur a donné la manne en nourriture.

Tu es ma part, Seigneur ; j'ai résolu de garder Ta loi.

57. Face au juge injuste
le Juge est accusé ;
Il comparait devant lui et est condamné
à l'injuste mort sur l'Arbre de la Croix.

J'ai réclamé Ta Face de tout mon cœur ; aie pitié de moi, selon Ta parole.

58. Ô peuple homicide,
Israël orgueilleux,
pour quelle raison as-tu lâché Barabbas
et as-tu livré le Sauveur à la Croix ?

J'ai réfléchi à Tes voies, et j'ai tourné à nouveau mes pas vers Tes témoignages.

59. Par Ta main, de terre
Tu façonnas Adam ;
Tu devins homme pour lui, prenant sa nature,
et volontairement Tu fus crucifié.

*Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile
Tale.*

60. Ascultând, Cuvinte,
De al Tău Părinte,
Pân' la iadu-ngrozitor Tu Te-ai pogorit,
Înviind tot neamul muritorilor

*Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar
legea Ta n-am uitat.*

61. „Vai, Lumina lumii!
Vai, a mea Lumină!
O, Iisuse-al meu ! O, Fiule preadorit!”
Cu amar, striga Fecioara și jelea.

*La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine,
pentru judecățile dreptății Tale.*

62. Pizmăreț popor,
Ucigaș blestemat !
Rușinează-te măcar, înviind Hristos,
De mahrama și de giulgiurile Lui.

*Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc
poruncile Tale.*

63. Vino, necurate,
Ucigaș ucenic,
Și pricina răutății arată-mi-o:
Pentru ce-ai ajuns tu pre Hristos să-L vinzi?

*De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările
Tale mă învață.*

64. Iubitor de oameni
Te prefaci, nebune,
Orb, nemernic, ne-mpăcat, vânzătorule,
Tu, ce Mirul ai voit să-L vinzi pre bani.

*J'étais préparé, et je n'ai pas été troublé, afin de garder
Tes commandements.*

60. Ô Verbe, à Ton Père
toujours obéissant,
Tu es descendu jusqu'au redoutable Enfer
et Tu as ressuscité le genre humain.

*Les filets des pécheurs m'ont enlacé, mais je n'ai pas
oublié Ta loi.*

61. Lumière du monde,
hélas ! ô ma Lumière !
Ô mon Jésus bien-aimé ! Ainsi s'écriait
la Vierge, en se lamentant amèrement.

*Au milieu de la nuit je me levais pour Te confesser, au
sujet des décrets de Ta justice.*

62. Peuple vil, perfide,
avide et assassin,
n'éprouves-tu pas de honte devant les draps
et le suaire du Christ ressuscité ?

*Je fais partie de tous ceux qui Te craignent, et qui
gardent Tes commandements.*

63. Viens donc, ô infâme,
disciple et assassin,
montre-moi la cause de ta méchanceté
celle qui t'a poussé à trahir le Christ.

*De Ta miséricorde, Seigneur, la terre est pleine ; enseig-
ne-moi Tes jugements.*

64. Insensé, aveugle,
fortement obstiné,
tu feignais le philanthrope, ô très malfaisant,
toi qui vendis le Parfum à prix d'argent.

*Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după
cuvântul Tău.*

65. Cu ce preț ai vândut

Sfântul Mir cel ceresc?

Sau ce lucru de El vrednic în schimb ai luat?

Nebunie-aflași, preablestemat satan!

*Învăță-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în
poruncile Tale am crezut.*

66. De iubești pre săraci,

Și mâhnit ești de mir

Ce se varsă, curățind suflet păcătos,

Cum pre-arginți pre-a tuturor Lumină vinzi?

*Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta
cuvântul Tău am păzit.*

67. „O, Cuvinte, Doamne,

A mea bucurie,

Îngroparea-Ți de trei zile cum voi răbda?

Mi se rupe inima ca unei maici”.

*Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, înva-
ță-mă îndreptările Tale.*

68. „Cine-mi va da lacrimi

Și izvor nesecat,

Ca să plâng pre Iisus, dulcele meu Fiu?”

A strigat Fecioara, Maica Domnului.

*Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar
eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.*

69. O, munți și vălcele

Și mulțimi de oameni,

Tânguiți-vă și plângeți cu mine toți

Și jeliți cu Maica Domnului ceresc!

*Tu as agi avec bonté envers Ton serviteur, Seigneur,
selon Ta parole.*

65. Pour le Parfum céleste,

quel prix as-tu reçu ?

En échange du Précieux qu'as-tu obtenu ?

Maudit, tu cueillis la rage de Satan.

*Apprends-moi la bonté, la rectitude de la vie et la
connaissance, parce que j'ai eu foi dans Tes com-
mandements.*

66. Si tu aimes les pauvres

et t'attristes du parfum

qui fut versé pour une âme en vue du pardon,

comment vends-tu la Lumière pour de l'or ?

*Avant d'être humilié, j'ai péché, aussi j'ai gardé Ta
parole.*

67. Ô mon Dieu et Verbe,

ô Toi, ma seule joie,

comment supporter Ta mise au tombeau trois jours,

mes entrailles de Mère sont déchirées.

*Tu es bon, Seigneur, en Ta bonté, enseigne-moi Tes
jugements.*

68. Des sources de larmes

et des flots abondants,

pour pleurer mon doux Jésus, qui m'en donnera ?

s'écriait la Vierge, la divine Épouse.

*L'injustice des orgueilleux s'est multipliée contre moi,
et moi, de tout mon cœur je scruterai Tes comman-
dements.*

69. Vallées et collines,

multitudes humaines,

toutes créations, pleurez et lamentez-vous

tous avec moi, la Mère de notre Dieu.

*Închegatu-s-a ca grăseimea inima lor, iar eu cu legea Ta
m-am desfătat.*

70. „Când am să Te mai văd,
Veșnică Lumină,
Bucuria și dulceața sufletului?”,
A strigat Fecioara, tânguindu-se.

*Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările
Tale.*

71. Deși ca o piatră,
Tare și tăioasă,
Ai primit a Te tăia; dar ne-ai izvorât
Râu de viață vie, veșnice Izvor.

*Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii
de comori de aur și argint.*

72. Ca dintr-o fântână,
Din îndoitul râu,
Ce din coasta Ta a curs, noi ne adăpăm
Și viața veșnică o moștenim.

Slavă Ție, Atotputernice Doamne, slavă Ție.

73. Voind Tu, Cuvinte,
În mormânt Te-ai văzut;
Dar ești viu și Te ridici din morți, cum ai spus,
Cu-nviera Ta, Mântuitorule.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

74. Te cântăm, Cuvinte,
Doamne al tuturor,
Împreună și cu Tatăl și Duhul Sfânt
Și-ngroparea Ta cea sfântă preamărim.

*Leur cœur s'est caillé comme le lait ; mais moi, j'ai
médité Ta loi.*

70. Quand donc Te verrai-je,
ô Lumière éternelle,
Toi, ô Sauveur, volupté et joie de mon cœur ?
criait la Vierge dans ses lamentations.

*C'est un bien pour moi que Tu m'aies humilié, pour
que j'apprenne Tes jugements.*

71. Si Toi, pierre d'angle,
Tu reçus l'incision,
Tu as aussi fait jaillir l'eau vive, ô Sauveur,
puisque Tu es la vraie source de la vie.

*Mieux vaut pour moi la loi de Ta bouche, que des
monceaux d'or et d'argent.*

72. D'une source unique,
de Ton Côté jaillit
le double flot par qui nous sommes abreuvés
et où nous puisons tous l'immortelle vie.

Gloire à Toi, Seigneur Tout-puissant, gloire à Toi.

73. De ton gré, ô Verbe,
Tu gis mort au tombeau ;
mais Tu vis et leveras, comme Tu promis,
les mortels par Ta Résurrection, Sauveur.

Gloire au Père et au Fils et au Saint-Esprit.

74. Nous Te louons, Verbe,
Dieu de tout l'univers,
ensemble avec le Père et Ton Très Saint Esprit,
et glorifions Ta divine sépulture.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

75. Fericimu-Te toți,
Maica lui Dumnezeu,
Și-ngroparea de trei zile noi o cinstim
A Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.

Se repetă troparul întâi:

76. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești
Plecăciunea Ta cea multă preaslăvind.

Urmează ectenia mică și ecfonisul:

Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit Împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Et maintenant et toujours et dans les siècles des siècles.
Amen.*

75. Pure Mère de Dieu,
tous, nous te bénissons ;
et nous vénérons l'enterrement de trois jours
de ton Fils et notre Dieu, fidèlement.

Puis on répète le premier tropaire :

76. Ô Christ, Toi la Vie,
Tu fus mis au tombeau.
Les armées des Anges dans la stupeur étaient,
et Ta condescendance elles glorifiaient.

Petite ecténie avec l'ecphonèse :

*Car Ton nom est béni et Ton règne glorifié, Père,
Fils et Saint-Esprit, maintenant et toujours et
dans les siècles des siècles. Amen.*

ȘTAREA A DOUA

Cădește al doilea preot, când sunt mai multi preoti, la fel ca la starea întâi sau însusi preotul, dacă este un singur preot. Apoi, începe rar si cu glas lin pre glasul al 5-lea:

Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale.

1. Cuvine-se, dar,
Să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pre Cruce mâinile Ți-ai întins,
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

2. Cuvine-se, dar,
Să-Ți dăm slava-a toate Ziditorul,
Căci din patimi Tu ne-ai scos, prin patima Ta,
Și din stricăciune toți ne-am izbăvit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

3. Soarele-a apus
Iar pământul s-a clătuit, Cuvinte,
Apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
Și cu trupul în mormânt punându-Te.

Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

4. Somn învietor
În mormânt dormind, Hristoase Doamne,
Din cel greu somn al păcatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel păcătos.

DEUXIEME ȘTANÇE

S'il y a plusieurs prêtres, le deuxième encense de la même manière que pour la première stance, ou le même prêtre s'il est le seul. Puis, on commence lentement, d'une voix paisible, sur le ton 5 :

Tes mains m'ont fait et façonné ; donne-moi l'intelligence, et j'apprendrai Tes commandements.

1. Il est vraiment digne
de Te magnifier, Donateur-de-vie,
Toi qui sur la Croix étendis les mains
et brisas tout le pouvoir de l'ennemi.

Ceux qui Te craignent me verront et seront dans la joie, parce que j'ai mis toute mon espérance dans Tes paroles.

2. Il est vraiment digne
de Te magnifier, Maître du monde,
car Ta Passion dissipe nos passions
et nous délivre tous de la corruption.

J'ai connu, Seigneur, que Tes jugements sont équitables, et que Tu m'as humilié selon la vérité.

3. Sauveur, le soleil
s'est caché, et a tremblé la terre,
quand Tu t'es couché, Éclat sans déclin,
ô Christ, corporellement dans le tombeau.

Que Ta miséricorde soit ma consolation, selon Ta parole à Ton serviteur.

4. Tu t'es endormi
d'un sommeil vivifiant dans la tombe
et as réveillé tout le genre humain,
du lourd sommeil du péché, Christ notre Dieu.

Să vină peste mine îndurărilor Tale și voi trăi, că legea
Ta cugetarea mea este.

5. „Una-ntrre femei

Te-am născut Fiu, fără de durere;
Dar acum sufăr dureri, prin patima Ta”,
Cea curată, mult jelindu-se, zicea.

Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedrep-
tățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

6. Sus văzându-Te,

De Părinte nedespărțit, Doamne,
Iară jos cu trupul mort, sub pământ fiind,
Serafimii s-au înfricoșat acum.

Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce
cunosc mărturiile Tale.

7. Răstignindu-Te,

S-a rupt tâmpla templului prin mijloc
Și și-ascund luminătorii lumina lor,
Sub pământ Tu, Soare, ascunzându-Te.

Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale,
ca să nu mă rușinez.

8. Cela ce cu-n semn

A făcut la început pământul,
Azi apune sub pământ, ca un muritor;
Îngrozește-te de-aceasta, cerule !

Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvân-
tul Tău am nădăjduit.

9. Sub pământ apui

Cela ce-ai făcut pre om cu mâna,
Ca pre oameni să-i înalți din căderea lor,
Cu puterea Ta atotputernică.

Que Tes compassions viennent sur moi, et je vivrai, car
Ta loi est ma méditation.

5. Seule entre les femmes,
mon Fils, sans douleurs je T'ai fait naître,
mais à présent je souffre en Ta Passion
d'une immense douleur, clamait l'humble Mère.

Qu'ils soient confondus, les orgueilleux qui m'ont
traité injustement ; mais moi, je réfléchirai sur Tes
commandements.

6. Te voyant en haut
toujours inséparable du Père,
et ici-bas, mort, étendu à terre,
ô Sauveur, les Séraphins sont dans l'effroi.

Qu'ils se tournent vers moi, ceux qui Te craignent, et
ceux qui connaissent Tes témoignages.

7. Par Ta Crucifixion,
le voile du Temple se déchire, ô Verbe,
et les astres ont caché leur lumière,
car, dans la terre, ô Soleil, Tu es caché.

Que mon cœur soit irréprochable grâce à Tes juge-
ments, afin que je ne sois pas confondu.

8. Lui qui d'un seul signe
a fixé l'orbite de la terre,
descendit sous terre comme un mortel
sans vie ! Aussi, tremble à cette vue, ô Ciel.

Mon âme défaille pour Ton salut, et j'ai mis toute mon
espérance en Tes paroles.

9. Tu t'es couché sous terre,
Toi qui de Ta main façonnas l'homme
pour relever tous les êtres humains
de leur chute par Ta très puissante main.

Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând:
„Când mă vei mângâia?”

10. Veniți să cântăm

Lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: „Bucurați-vă!”

*Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările
Tale nu le-am uitat.*

11. Cu adevărat,

Nesecat Mir ești, Cuvinte Doamne;
Pentru-aceea și femeile mir Ți-aduc,
Celui viu, ca unui mort și îngropat.

*Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce
mă prigonesc?*

12. Cu-ngroparea Ta

Ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
Și cu moartea Ta pre moarte ai omorât,
Și din stricăciune lumea mântuiești.

*Spusu-mi-au călătorii de lege deșertăciuni, dar nu
sunt ca legea Tă, Doamne.*

13. Râu de viață ești

Ce din Tatăl curgi, Înțelepciune,
Iar în groapă apunând, viață dăruiești,
Celor din adâncurile iadului.

*Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au
prigonit. Ajută-mă!*

14. „Ca să înnoiesc

Firea oamenilor cea zdrobită,
Eu cu moartea Mi-am rănit trupul Meu, voind;
Deci, jelind, nu-ți bate pieptul, Maica Mea”

*Mes yeux défailent à cause de Ta parole, disant :
Quand me consoleras-Tu ?*

10. Venez et chantons

au Christ mort une complainte sainte,
comme jadis les Femmes Myrrhophores,
pour entendre aussi le ‘Réjouissez-vous’.

*Car je suis devenu comme une outre exposée à la gelée ;
je n’ai pas oublié Tes jugements.*

11. Verbe, en vérité,

Tu es le Parfum inépuisable.
Et, comme à un mort, à Toi Dieu vivant,
les Myrrhophores T’offrirent des parfums.

*Combien reste-t-il de jours à Ton serviteur ? Quand
feras-Tu justice de ceux qui me persécutent ?*

12. Christ, enseveli,

Tu détruis de l’Enfer les royaumes,
fais mourir la mort par Ta propre mort,
et délivres de la ruine les humains.

*Les méchants m’ont entretenu de propos futiles ; mais
cela ne vaut pas Ta loi.*

13. La Sagesse de Dieu,

qui fait couler les flots de la vie,
descendant dans la tombe vivifie
ceux qui gisent dans les antres de l’Enfer.

*Tous Tes commandements sont vérité ; on m’a per-
sécuté injustement, sauve-moi.*

14. Pour renouveler

la nature anéantie des hommes,
Je daigne être mis à mort dans Ma chair.
Mère, ne t’accable donc pas de sanglots.

*Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu
n-am părăsit poruncile Tale.*

15. Sub pământ apui,
Cel ce ești Luceafăr al dreptății,
Și pre morți i-ai ridicat, ca dintr-un somn greu,
Alungând din iad tot întunericul.

*După mila Ta viază-mă și voi păzi mărturiile gurii
mele.*

16. Bob cu două firi:
Dătătorul de viață, astăzi,
În adânc pământ, cu lacrimi se seamănă;
Răsărind El iar, lumea va bucura.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

17. S-a temut Adam,
Dumnezeu umblând în rai, atuncea,
Iar acum s-a bucurat c-ai venit la iad;
Căci căzând atunci, acum s-a ridicat.

*În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai
pământul și rămâne.*

18. Maica Ta acum
Varsă râuri de lacrimi, Hristoase,
Și-a strigat, când Te-a văzut cu trupu-n mormânt:
„Înviază, Fiule, precum ai spus!”

*După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt
slujitoare ție.*

19. Iosif Te-a ascuns,
Cu evlavie, în groapă nouă;
Și cântări dumnezeiești, de-ngroparea Ta,
Ți-a cântat, cu lacrimi împletindu-le.

*Il s'en est fallu de peu qu'ils ne m'achèvent sur la terre ;
mais je n'ai pas abandonné Tes commandements.*

15. Sous terre couché,
Toi, Luminaire de la Justice,
de leur sommeil Tu réveillas les morts,
dissipant toutes ténèbres de l'Enfer.

*Vivifie-moi, selon Ta miséricorde, et je garderai les
témoignages de Ta bouche.*

16. Voici qu'est semé
au sein de la terre, dans les larmes,
le Grain de la vie à double nature,
mais Il réjouira le monde en germant.

Pour l'éternité, Seigneur, Ta parole demeure dans le ciel.

17. Adam, entendant
Dieu marcher au Paradis, eut crainte.
Maintenant, en Le voyant en Enfer,
relevé de sa chute, il se réjouit.

*Ta vérité subsiste de génération en génération ; Tu as
fondé la terre, et elle reste ferme.*

18. Celle qui T'enfanta,
ô Christ, voyant Ton corps dans la tombe,
offre une libation de larmes, et s'écrie :
Mon Fils, ressuscite comme Tu prédis !

*C'est par Ton ordre que le jour subsiste, car toutes
choses sont Tes servantes.*

19. Dans le tombeau neuf
Te cachant pieusement, Joseph Te chante
des hymnes funèbres mêlées de pleurs
dignes de Ta Divinité, ô Sauveur.

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit intru necazul meu.

20. Doamne, Maica Ta,
Pironit văzându-Te pre cruce,
De amară întristare, suflul ei
S-a pătruns de cuie şi de sabie.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-am viat, Doamne.

21. Maica Ta, văzând
Adăparea Ta cu fiere, Doamne,
Cel ce ești dulceața lumii noastre întregi,
Fața ei cu-amare lacrimi a udat.

Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

22. „Rău m-am întristat
Și rărunchii mi se rup, Cuvinte,
Junghierea Ta nedreaptă văzând-o”,
Zis-a Preacurata, tânguindu-se.

*Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă.
Mărturiile Tale am priceput.*

23. „Cum am să-Ți închid
Ochii dulci și-ale Tale buze, Doamne,
Și cum dar ca pre un mort Te voi îngropa?”,
Iosif a strigat, înfiorându-se.

*La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca
Ta este fără de sfârșit.*

24. Jalnice cântări
Iosif și cu Nicodim cântă
Lui Hristos ce S-a-ngropat, acum, în mormânt
Și cu dâșzii cântă cetele cerești.

Si Ta loi n'était ma méditation, alors j'aurais péri dans mon humiliation.

20. Ta Mère, Te voyant
sur la Croix percé de clous, ô Verbe,
dans son âme était blessée par les clous
et les traits d'une très amère douleur.

Jamais je n'oublierai Tes jugements, car c'est par eux que Tu m'as fait vivre.

21. Ta Mère, Te voyant
Toi, véritable douceur du monde,
abreuvé de cette amère boisson,
inondait ses joues de larmes très amères.

Je T'appartiens, sauve-moi; car j'ai recherché Tes jugements.

22. Durement blessées,
déchirées sont mes entrailles, ô Verbe,
en voyant Ton injuste immolation,
s'écriait la Toute-Pure dans ses pleurs.

Les pécheurs m'ont guetté pour me perdre; mais j'ai compris Tes témoignages.

23. Comment vais-je fermer
Tes yeux très doux et Tes lèvres, ô Verbe?
Et comment T'ensevelir dignement?
Ainsi s'écriait Joseph en frémissant.

J'ai vu les limites de toute perfection; large à l'infini est Ton commandement.

24. Joseph et Nicodème
psalmodient des hymnes funèbres
au Christ maintenant mort, et avec eux
psalmodient aussi les chœurs des Séraphins.

*Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugeta-
rea mea este.*

25. Sub pământ apui

Tu, Hristoase, Soare al dreptății;
Deci și buna, Maica Ta, care Te-a născut,
De dureri se stinge, nevăzându-Te.

*Mai mult decât pe vrăjmașii mei mai înțelepțit cu
porunca Ta, că în veac a mea este.*

26. Iadul s-a-ngrozit

Dătătorule de viață, Doamne,
Când prădată și-a văzut bogăția lui
Și-nviați pre morții cei legați din veac.

*Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la
mărturiile Tale gândirea mea este.*

27. Soare luminos

După noapte strălucește, Doamne;
Iar Tu, după moartea Ta, strălucești mai mult,
Înviind din groapă ca un Dumnezeu.

*Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale
am căutat.*

28. Ziditorule,

Primindu-Te în sân pământul
S-a clătît de frica Ta, Preaputernice,
Și pre morți cutremurul i-a deșteptat.

*De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele,
ca să păzesc cuvintele Tale.*

29. O, Hristoase-al meu!

Iosif și Nicodim cu miruri,
Într-un chip deosebit, acum Te gătesc
Strigând: „O, pământ-nfricoșează-te!”

*Comme j'ai aimé Ta loi, Seigneur, tout le jour elle est
ma méditation.*

25. Tu entres dans la terre,
ô Sauveur, Soleil de la Justice ;
attristée, la Lune qui T'enfanta
s'éclipse, car de Ta vue elle est privée.

*Tu m'as rendu plus sage que mes ennemis par Ton
commandement, car il est avec moi pour l'éternité.*

26. L'Enfer frémissait
en Te voyant, Donateur-de-vie,
piller ses trésors et ressusciter
tous les morts qui y gisaient depuis longtemps.

*J'ai eu plus d'intelligence que ceux qui m'enseignent, car
Tes témoignages sont ma méditation.*

27. Le soleil resplendit
plus après la sombre nuit, ô Verbe.
Et Toi, resplendis plus après Ta mort,
Te relevant comme du palais nuptial.

*J'ai eu plus d'intelligence que les vieillards, parce que j'ai
recherché Tes commandements.*

28. La terre, Artisan,
en Te recevant dans ses entrailles,
saisie de peur, était ébranlée
réveillant tous les morts par ce tremblement.

*De toute voie mauvaise j'ai détourné mes pas, afin de
garder Tes paroles.*

29. De leur myrrhe, ô Christ,
le noble Joseph et Nicodème,
T'ensevelissant, très étonnamment,
s'écriaient : "Terre entière, frémis d'effroi !"

De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

30. Doamne, ai apus
Și cu Tine-a soarelui lumină;
Iar făptura de cutremur cuprins-a fost,
Făcător al tuturor vestindu-Te.

Cât sunt de dulci limbii mele, cuvintele Tale, mai mult decât miera, în gura mea!

31. Piatra cea din unghi
O acoperă piatra tăiată
Și pre Domnu-L pune-n groapă un muritor.
Înfioară-te, de-acum, pământule !

Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

32. „Vezi-ne aici:
Ucenicul cel iubit și Maica,
Și cu dulce glas răspunde-ne, Fiule !”
A strigat Curata, cu amar plângând.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele.

33. Tu, ca Cel ce ești
De viață dătător, Cuvinte,
Pre iudei nu i-ai ucis, fiind răstignit;
Ba chiar și pre morții lor îi înviezi.

Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale.

34. Nici chip ai avut,
Nici frumsețe, când pătimeai, Doamne;
Dar mai mult ai strălucit, când ai înviat,
Și cu sfinte raze ne-ai împodobit.

Je n'ai pas dévié de Tes décrets, parce que Tu m'as donné Ta loi.

30. Source de lumière,
avec Toi, le soleil décline.
Et la création, saisie de frayeur,
Te proclame Créateur de l'univers.

Que Tes paroles sont douces à mon palais, plus que le miel à ma bouche.

31. La pierre de taille
couvre maintenant la Pierre d'angle ;
l'homme mortel cache dans le tombeau
Dieu comme un mortel ! Terre, frémis d'effroi !

Grâce à Tes commandements, j'ai eu l'intelligence, c'est pourquoi j'ai détesté toute voie d'injustice.

32. Daigne regarder
Ton Disciple aimé et moi, Ta Mère ;
dis une parole, ô mon Fils très-doux,
s'écriait en pleurs la Vierge immaculée.

Ta loi est un flambeau pour mes pas, et une lumière sur mes chemins.

33. Fixé sur la Croix,
comme Donateur-de-vie, ô Verbe,
Tu n'as nullement fait mourir les Juifs,
mais Tu as ressuscité aussi leurs morts.

J'ai juré et résolu de garder les décrets de Ta justice.

34. Verbe, en Ta Passion
Tu n'avais ni beauté ni figure,
mais ressuscité, Tu brilles bien plus,
magnifiant les hommes des rayons divins.

*Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă,
după cuvântul Tău.*

35. Ai apus în trup,
Sub pământ, nestinsule Luceafăr;
Și aceasta neputând vedea soarele,
În amiază-zi el s-a întunecat.

*Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiște-le Doamne,
și judecățile Tale mă învață.*

36. Luna, soarele
Se întunecă-mpreună, Doamne,
Și robi binevoitori Ți s-au arătat
Și în mantii negre s-au înveșmântat.

*Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta
n-am uitat.*

37. „Chiar de-ai și murit,
Dar sutașul Dumnezeu Te știe;
Iar eu cum Te-oi pipăi, Dumnezeuul meu,
Mă cutremur”, a strigat cel cu bun chip.

*Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile
Tale n-am rătăcit.*

38. A dormit Adam
Și din coasta lui-și scoase moarte;
Tu dormind acum, Cuvinte-al lui Dumnezeu,
Lumii viață izvorăști din coasta Ta.

*Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii
mele sunt ele.*

39. Ai dormit puțin
Și-ai dat viață celor morți, Hristoase,
Și-nviind ai înviat pre cei adormiți,
Ce-adormiseră din veacuri, Bunule.

*J'ai été humilié à l'extrême, Seigneur, vivifie-moi selon
Ta parole.*

35. Astre sans déclin,
en Ta chair Tu t'es couché sous terre,
et le soleil ne pouvant voir cela,
se couvert de ténèbres en plein midi.

*Agrée, Seigneur, les offrandes volontaires de ma
bouche, et enseigne-moi Tes décrets.*

36. Sauveur, le soleil
et la lune, couverts de ténèbres,
ressemblaient vraiment à des serviteurs
dévoués et vêtus d'un habit de deuil.

*Mon âme est toujours entre Tes mains, et je n'ai pas
oublié Ta loi.*

37. Le Centurion sut,
ô Dieu, même mort, Te reconnaître ;
et moi, comment Te toucher de mes mains ?
ô mon Dieu, je frémis, s'exclamait Joseph.

*Les pécheurs m'ont tendu un piège, et je n'ai pas erré
hors de Tes commandements.*

38. Adam s'est endormi
et la mort est sortie de sa côte.
mais, Toi, endormi, ô Verbe de Dieu,
Tu répands de Ton côté la vie sur tous.

*Je possède Tes témoignages comme mon héritage pour
l'éternité, car ils sont l'exultation de mon cœur.*

39. Endormi pour peu,
Tu rendis à tous les morts la vie ;
et ressuscité, Tu ressuscitas
ceux qui dormaient depuis les siècles, ô Très-Bon.

Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire.

40. De ai și murit,
Dar ai dat vinul de mântuire,
Viță, care izvorăști viață tuturor;
Patima și crucea Ta Ți le slăvesc.

Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

41. Cum au suferit
Cereștile cete îndrăzneala
Celor ce Te-au răstignit, Dumnezeule,
Când Te văd gol, sângeat și osândit ?

*Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul
Tău am nădăjduit.*

42. O, neam jidovesc
Îndărătnic, ce-ai primit arvuna!
Cunoscut-ai ridicarea Bisericii;
Pentru ce dar pre Hristos L-ai osândit ?

*Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta
poruncile Dumnezeului meu.*

43. În batjocură
Tu îmbraci pre Împodobitorul,
Care cerul a-ntărit și-a împodobit
Tot pământul, într-un chip preaminunat.

*Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să
nu-mi dai de rușine așteptarea mea.*

44. Ca un pelican,
Te-ai rănit în coasta Ta, Cuvinte;
Și-ai dat viață l-ai Tăi fii, care au murit,
Răspândind asupra lor izvoare vii.

*J'ai incliné mon cœur à accomplir Tes jugements, à
jamais, à cause de ce que Tu donnes en retour.*

40. Élevé de terre,
Tu fis jaillir le vin salulaire,
Toi, ô Vigne, qui fais couler la vie.
Je rends gloire à Ta Passion et à Ta Croix.

*J'ai haï les transgresseurs de Tes préceptes, et j'ai aimé
Ta loi.*

41. Comment, mon Sauveur,
les Princes des armées noétiques,
Te voyant en sang, nu et condamné,
supportèrent-ils l'audace des bourreaux ?

*Tu es mon secours et mon soutien, en Ta parole j'ai mis
toute mon espérance.*

42. Peuple des Hébreux,
plus pervers que les Fils d'Ismaël,
dis-nous pourquoi tu condamnas le Christ,
sachant que le Temple se relèverait ?

*Éloignez-vous de moi, vous qui faites le mal, et je
scruterai les commandements de mon Dieu.*

43. D'un manteau honteux
Tu revêts l'Ordonnateur du monde,
qui emplit le ciel de constellations
et orna la terre merveilleusement.

*Secours-moi selon Ta parole, et je vivrai ; ne déçois pas
mon attente.*

44. Tel un pélican,
étant percé au côté, ô Verbe,
Tu rendis la vie à Tes enfants morts,
en les arrosant de Tes flots vivifiants.

*Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptă-
rile Tale, pururea.*

45. Oarecând Navi,

Opri soarele, zdrobind dușmanii;
Iar Tu, Soare, ascunzându-Ți lumina Ta,
Ai zdrobit pre-al iadului stăpânitor.

*Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptă-
rile Tale, pentru că nedrept este gândul lor.*

46. Nu Te-ai despărțit

De-al Părintelui sân, Milostive,
Chiar binevoind a lua chip de muritor;
Și în iad Hristoase-al meu, Te-ai pogorât.

*Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pămân-
tului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale,
pururea.*

47. Tins fiind pre lemn,

Cel ce spânzuri pământul pre ape,
În pământ, fără suflare, acum cobori;
Care lucru nerăbdându-l, tremură.

*Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale
m-am temut.*

48. „Vai, o, Fiul meu !”,

Precurata jlește și zice
Că „pre care-L așteptam ca pre-un Împărat,
Osândit acum pre cruce Îl privesc !”

*Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna
celor ce-mi fac strâmbătate.*

49. „Astfel mi-a vestit

Gavriil, venind din cer la mine:
El mi-a spus că-mpărăția Fiului meu
Este o împărăție veșnică.”

*Aide-moi, et je serai sauvé, et je méditerai sans cesse Tes
jugements.*

45. Josué, jadis,

freina le soleil, battant les Allogènes ;
Toi, Tu le cachas intégralement,
écrasant le prince de l'obscurité.

*Tu tiens pour rien ceux qui s'éloignent de Tes juge-
ments, car injuste est leur pensée.*

46. Demeurant, ô Christ,

toujours dans les entrailles du Père,
en Ta bienveillance, ô Compatissant,
Tu devins mortel, allant jusqu'aux enfers.

*J'ai regardé comme prévaricateurs tous les pécheurs de
la terre, c'est pourquoi j'ai aimé Tes témoignages.*

47. Sur la Croix fut fixé

Celui qui sur l'eau suspend la terre ;
sans vie, Il se couche en elle, à présent,
qui, ne supportant cela, tremble d'effroi.

*Cloue ma chair par Ta crainte, car j'ai craint à cause
de Tes préceptes.*

48. Hélas, ô mon Fils !

dit l'Inépousée qui se lamente,
Toi que j'espérais contempler en Roi,
je Te vois ici condamné sur la Croix.

*J'ai accompli le droit et la justice, ne me livre pas à ceux
qui me nuisent.*

49. Cela, Gabriel,

m'annonça-t-il en venant sur terre
lorsqu'il me dit qu'il serait éternel,
le Royaume de mon Fils, de mon Jésus ?

*Primește pe robul Tău în bunătațe, ca să nu mă
clevețească cei mândri.*

50. „Vai, s-a împlinit

A lui Simeon prorocie

Că prin inima mea sabie a trecut;

O, Emanuile, Cel ce ești cu noi !”

*Sfârșitu-sau ochii mei după mântuirea Ta și după
cuvântul dreptății Tale.*

51. O, iudeilor !

Rușinați-vă măcar de morții

Înviați de Dătătorul vieții lor,

Cel pre Care, plini de pizmă, L-ați ucis.

*Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale
mă învață.*

52. S-a cutremurat

Și lumina soarele și-a stins-o,

Când în groapă Te-a văzut neînsuflețit;

Nevăzuta mea lumină, Bunule !

*Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște
mărturiile Tale.*

53. Cu amar plângea

Precurata Maica Ta, Cuvinte,

Când pre Tine Te-a văzut acum în mormânt;

Ne-nceput și negrăite Dumnezeu !

*Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat
legea Ta.*

54. Maica Precista

Omorârea Ta văzând, Hristoase,

Cu adânc-amărăciune, Ție-Ți grăia:

„Să nu zăbovești, Viață, între morți !”

*Prends Ton serviteur sous Ta garde pour son bien, que
les orgueilleux cessent de me calomnier.*

50. Hélas, de Syméon

la prophétie s'est accomplie ;

car voici que Ton glaive a transpercé

mon cœur de Mère, ô mon Fils, Emmanuel.

*Mes yeux défailent pour Ton salut, et pour les pro-
messes de Ta justice.*

51. Si vous pouviez, Juifs,

face aux morts éprouver de la honte,

ceux que releva le Donateur-de-vie,

Lui que vous avez tué par jalousie.

*Agis avec Ton serviteur selon Ta miséricorde, et
enseigne-moi Tes jugements.*

52. Le soleil frémit

et sa lumière s'est assombrie,

Te voyant, Lumière invisible, ô Christ,

sans respiration, caché dans le tombeau !

*Je suis Ton serviteur, donne-moi l'intelligence pour que
je connaisse Tes témoignages.*

53. Amèrement pleurait

Ta tout-immaculée Mère, ô Verbe,

lorsqu'elle Te vit au sein du tombeau,

Toi, notre Dieu ineffable et éternel.

*C'est pour le Seigneur le temps d'agir ; ils ont rejeté Ta
loi.*

54. Contemplant Ta mort,

ô Christ, ta Mère, l'Incorrompue,

dans son amertume, Te suppliait :

Ne t'attarde pas chez les morts, Toi, la Vie.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

55. Iadul cel cumplit

Tremura, când Te-a văzut pre Tine,
Veșnic Soare al mării, Hristoase al meu,
Și în grab' a dat din el pre cei legați.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

56. Ce priveriște

Mare și grozav-acum se vede;
Căci al vieții Dătător moarte-a suferit,
Voind El să dea viață tuturor !

Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

57. Coasta Ți-au împuns,

Măinile Ți-au pironit, Stăpâne;
Și cu rana Ta din coastă ai vindecat
Ne-nfrânarea mâinilor strămoșilor.

Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

58. Oarecând jelea

Toată casa pre fiul Rahilei;
Iar acum pre al Fecioarei Fiu Îl jelesc
Maica Lui și ceata Ucenicilor.

Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

59. Palme și loviri

I s-au dat lui Hristos peste față,
Celui ce cu mâna Sa pre om plăsmui,
Și-a zdrobit cu totul ale fiarei fălci.

C'est pourquoi j'ai aimé Tes commandements, plus que l'or et la topaze.

55. Le terrible Enfer

fut saisi d'épouvante à Ta vue,
Soleil de la Gloire, seul immortel,
et il se hâta de rendre ses captifs.

Aussi j'ai été redressé grâce à tous Tes commandements ; j'ai haï toute voie d'injustice.

56. Grand et terrifiant

est le spectacle que l'on contemple !
L'Auteur de la vie a subi la mort
en Sa volonté de tous nous vivifier.

Admirables sont Tes témoignages, c'est pourquoi mon âme les a scrutés.

57. Ta côte est percée,

et en Tes mains Tu es cloué, Maître ;
ainsi, des Ancêtres, Tu as guéri
les plaies et l'intempérance de leurs mains.

La manifestation de Tes paroles illumine les petits enfants, et leur donne l'intelligence.

58. Tout fils de Rachel,

chacun le pleura dans sa demeure ;
le Fils de la Vierge, ici, est pleuré
par le chœur de Ses Disciples et Sa Mère.

J'ai ouvert la bouche et j'ai attiré l'Esprit, parce que je désirais ardemment Tes commandements.

59. Ils ont souffleté

de leurs mains le Christ sur la mâchoire,
Lui qui de Sa main a façonné l'homme
et a brisé les mâchoires du dragon.

Slavă Ție, Atotputernice Doamne, slavă Ție.

60. Toți cei credincioși,
Cu-ngroparea Ta scăpați de moarte,
Îți cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
Răstignirea și-ngroparea Ta acum.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

61. Cel făr' de-nceput,
Veșnice Părinte, Fiu și Duh Sfânt,
Întărește stăpânirea împăraților
Împotriva dușmanilor, ca un bun.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

62. Ceea ce-ai născut,
Preacurată Fecioară, Viața,
Potolește dezbinarea-n Biserică
Și dă pace, ca o bună, tuturor.

Se repetă troparul întâi:

63. Cuvine-se, dar,
Să cădem la Ține, Ziditorul,
Cela ce pre cruce mâinile Ți-ai întins
Și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Urmează ectenia mică și ecfonisul:

Că sfânt ești Dumnezeuul nostru, Cel ce Te odihnești pre scaunul slavei cel de heruvimi, și Ție slavă Îți înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Gloire à Toi, Seigneur Tout-puissant, gloire à Toi.

60. De nos hymnes, ô Christ,
Tes Crucifixion et Sépulture
nous louons, nous tous, fidèles, sauvés
de la mort par Ton ensevelissement.

Gloire au Père et au Fils et au Saint-Esprit.

61. Ô Dieu éternel,
ô coéternels Esprit et Verbe,
fortifie les sceptres des Souverains
contre ceux qui nous combattent, ô Très-Bon.

*Et maintenant et toujours et dans les siècles des siècles.
Amen.*

62. Pure, immaculée,
Vierge qui as enfanté la Vie,
dans l'Église fais cesser les scandales,
et accorde-lui la paix dans ta bonté.

Puis on répète le premier tropaire:

63. Il est vraiment digne
de Te magnifier, Donateur-de-vie,
Toi qui sur la Croix étendis les mains
et brisas tout le pouvoir de l'ennemi.

Petite ecténie avec l'ecphonèse:

Car Tu es saint, ô notre Dieu, Toi qui reposes sur le trône de gloire des chérubins, et nous Te rendons gloire, avec Ton Père sans commencement, et Ton Esprit Très-saint, bon et vivifiant, maintenant et toujours et dans les siècles des siècles. Amen.

ȘTAREA A TREIA

Cădește al treilea preot sau însuși preotul, dacă e numai unul. După aceea, începe cu glas dulce și sfântă cuviință a cânta, pre glasul al 3-lea:

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

1. Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase-al meu.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

2. Arimateanul
Jalnic Te pogoară
Și în mormânt Te-ngropă.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

3. De mir purtătoare,
Mir Ție, Hristoase,
Ți-aduc cu sârguință.

Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.

4. Vino-întregă fire,
Psalmi de îngopare
Lui Hristos să-I aducem,

Izvoare de apă s-au coborât din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

5. Pre Cel viu cu miruri,
Ca pre-un mort să-L ungem,
Cu mironosițele.

TROIȘIEME ȘTANȚE

Le troisième prêtre encense, ou le même prêtre s'il n'y en a qu'un. Puis on commence à chanter d'une voix douce et avec un saint respect, sur le ton 3 :

Regarde vers moi, et aie pitié de moi, selon Ton décret envers ceux qui aiment ton Nom.

1. Toutes les générations
à Ta Sépulture
offrent, ô mon Christ, des hymnes.

Conduis mes pas selon Ta parole, et qu'aucune iniquité ne domine sur moi.

2. De la Croix il T'enlève,
l'homme d'Arimathie,
dans la tombe il T'ensevelit.

Rachète-moi des calomnies des hommes, et je garderai Tes commandements.

3. Les Femmes Myrrhophores
avec ardeur T'appor^tent,
mon Christ, des a^romates.

Fais resplendir Ta Face sur Ton serviteur, et apprends-moi Tes jugements.

4. Faisons, ô créatures,
au Créateur offrande
de nos hymnes funèbres.

Mes yeux ont fait jaillir une source de larmes, parce qu'ils n'ont pas gardé Ta loi.

5. Comme mort, allons oindre
le Vivant, en sagesse,
avec les Myrrhophores.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

6. Fericite Iosif!
Trupul ce dă viață,
Al lui Hristos, îngroapă.

Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.

7. Cei hrăniți cu mană
Lovesc cu piciorul
În Binefăcătorul.

Topitu-m-a răvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

8. Cei hrăniți cu mană,
Oțet și cu fiere
Ți-aduc, Hristoase al meu.

Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

9. O, ce nebulie!
Pre Hristos omoară
Cei ce-au ucis pre profeți.

Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

10. Ca rob făr' de minte,
A trădat Iuda
Pre-Adâncu-nțelepciunii.

Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta adevărul.

11. Rob ajunge-acuma
Vicleanul de Iuda,
Cel ce-a vândut pre Domnul.

Tu es juste, Seigneur, et Ton jugement est droit.

6. Bienheureux Joseph, enterre
le corps du Christ qui donne
la vie à tous les êtres.

Tu as prescrit Tes témoignages comme justice, et comme vérité absolue.

7. Ceux qu'Il nourrit de manne,
de leur talon frappèrent
leur Bienfaiteur Lui-même.

Ton zèle m'a consumé, parce que mes ennemis ont oublié Tes paroles.

8. Ceux qu'Il nourrit de manne,
au Sauveur ils apportent
du fiel et du vinaigre.

Ta parole est passée par le feu, et Ton serviteur l'a aimée.

9. Ceux qui tuent les Prophètes
et le Christ en personne,
combien sont-ils insanes !

Je suis jeune et tenu pour rien ; je n'ai pas oublié Tes jugements.

10. Le serviteur insane,
bien qu'initié, il livre
l'Abîme de sagesse.

Ta justice est une justice éternelle ; et Ta loi est la vérité.

11. Vendant Celui qui sauve,
Judas, être perfide,
est devenu esclave.

*Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne!
Îndreptările Tale voi căuta.*

12. Zis-a înțeleptul:
„Groap’-adâncă este
Gătlejul necinstitorilor.”

*Strigat-am către Tine, mântuiește-mă, și voi păzi
mărturiile Tale.*

13. La viclenii jidovi,
Căile lor strâmbे
Curse și ciulini sunt.

*Din zori m-am sculat și am strigat; întru cuvintele
Tale am nădăjduit.*

14. Iosif și Nicodim
Pre Domnul îngroapă,
Cu toată cuviința.

*Deschis-am ochii mei dis-de-diminează, ca să cuget la
cuvintele Tale.*

15. Slavă Ție, Doamne,
Cel ce dai viață
Și-n iad, puternic, cobori.

*Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după
judecata Ta mă viază.*

16. Maica Preacurata
Se jelea, Cuvinte,
Pre tine mort văzându-Te.

*Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărâdelege, dar
de la legea Ta s-au îndepărtat.*

17. „Primăvara dulce,
Fiul meu preadulce.
Frumșețea unde Ți-a apus?”

*J’ai crié de tout mon cœur; exauce-moi, Seigneur; je
rechercherai Tes jugements.*

12. Salomon l’atteste,
profond gouffre est la bouche
de tout Hébreu inique.

*J’ai crié vers Toi, sauve-moi; et je garderai Tes témoi-
gnages.*

13. Dans les voies tortueuses
de ces Hébreux iniques,
épine et piège abondent.

*J’ai devancé l’heure et j’ai crié; j’ai mis tout mon espoir
en Tes paroles.*

14. Joseph et Nicodème
très dignement enterrent
le Créateur du monde.

*Mes yeux n’ont pu attendre l’aurore, pour méditer Tes
paroles.*

15. Sauveur donateur-de-vie,
gloire à Ta Puissance,
de l’Enfer destructrice.

*Écoute ma voix, selon Ta miséricorde, Seigneur, et
vivifie-moi selon Ton décret.*

16. En Te voyant, ô Verbe,
gisant, la Toute-Pure
pleurait comme vraie mère.

*Mes injustes persécuteurs se sont approchés, mais ils se
sont éloignés de Ta loi.*

17. Ô mon Printemps si tendre,
mon Fils plein de tendresse,
Ta Beauté où git-elle ?

Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

18. Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
Când ai murit, Cuvinte.

Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

19. Vin cu mir, să-L ungă,
De mir purtătoare,
Pre Hristos, Mirul ceresc.

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

20. Cu moartea pre moarte
O omori Tu, Doamne,
Cu sfânta Ta putere.

Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

21. Piere-amăgitorul,
Scapă amăgitul
Cu-nțelepciunea-Ți, Doamne.

Departă de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

22. Cade vânzătorul
În fundul gheenei,
În groapa stricăciunii.

Îndurărilor Tale multe sunt Doamne; după judecata Ta mă viază.

23. Curse de ciulini sunt
Căile lui Iuda,
Celui nebun și viclean.

Tu es proche, Seigneur, et toutes Tes voies sont vérité.

18. Te voyant mort, ô Verbe,
Ta Mère toute-pure,
d'amers sanglots est secouée.

Dès le commencement, j'ai su de Tes témoignages que Tu les as fondés pour l'éternité.

19. Les Femmes sont venues
pour oindre avec leur myrrhe
le Christ, Divin Parfum.

Vois mon humiliation, et délivre-moi, car je n'ai pas oublié Ta loi.

20. La mort, Tu la rends morte,
mon Dieu, dans Ta mort même,
par Ta divine force.

Juge ma cause et rachète-moi; vivifie-moi selon Ta parole.

21. Le trompeur Tu trompes,
et le trompé Tu sauves,
mon Dieu, par Ta Sagesse.

Le salut est loin des pécheurs, parce qu'ils n'ont pas recherché tes jugements.

22. Au fond de l'Enfer même,
dans le puits de perdition,
s'est enfoncé le traître.

Nombreuses sont Tes compassions, Seigneur, vivifie-moi selon Ton jugement.

23. Épine et piège abondent
sur les voies de l'insane
Judas, le misérable.

Îndurările Tale multe sunt Doamne; după judecata
Ta mă viază.

24. Pier răstignitorii,
Împărate-a toate,
Dumnezeiescule Fiu.

Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au
păzit cuvintele Tale.

25. Toți pier, împreună,
În groapa pierzării,
Bărbații sângiurilor.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila
Ta mă viază.

26. „Fiule din Tatăl,
Împărat a toate,
Cum ai primit patima?”

Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate
judecățile dreptății Tale.

27. Maica, mielușeaua,
Mielul ei pre cruce
Văzându-L, s-a tânguit.

Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele
Tale s-a înfricoșat inima mea.

28. Trupul ce dă viață
Iosif împreună
Cu Nicodim îngroapă.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne;
după cuvântul Tău mă înțelepțește.

29. Mult înlăcrimată
A strigat Fecioara,
Rărunchii pătrunzându-și:

Nombreux sont mes persécuteurs et mes oppresseurs ;
je n'ai pas dévié de Tes témoignages.

24. Ils périront ensemble
tous Tes bourreaux, ô Verbe,
Fils de Dieu, Roi du monde.

J'ai vu les insensés, et j'étais consumé, parce qu'ils n'ont
pas gardé Tes paroles.

25. Dans les puits de perdition
périront tous ensemble
les hommes sanguinaires.

Vois, Seigneur, combien j'ai aimé Tes commande-
ments ; vivifie-moi par Ta miséricorde.

26. Fils de Dieu, Roi du monde,
ô mon Créateur, mon Dieu,
Tu subis la souffrance !

Le principe de Ta parole est vérité ; tous les décrets de
Ta justice sont pour l'éternité.

27. Voyant son Fils très-doux
suspendu à l'Arbre,
sa Mère crie et pleure.

Des princes m'ont persécuté sans raison, et mon cœur
n'a redouté que Tes paroles.

28. Joseph et Nicodème
pieusement ensevelissent
le corps porteur de vie.

Que ma prière s'approche de Toi, Seigneur ; selon Ta
parole, donne-moi l'intelligence.

29. Percée dans ses entrailles,
la Vierge se lamente,
versant de chaudes larmes.

*Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat
comoară mare.*

30. „O, a mea lumină,
Fiul meu preadulce,
Cum Te-ai ascuns în groapă?”

*Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta
am iubit.*

31. „Nu mai plânge Maică;
Pre Adam și Eva
Ca să-i slobod, Eu sufăr”.

*De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile
dreptății Tale.*

32. „Fiul meu, slăvescu-Ți
Înalta-ndurare
Prin care rabzi acestea”.

Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.

33. Cu oțet și fiere
Te-au adăpat, Doamne,
Gustarea veche s-o strici.

*Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale
am iubit.*

34. Te-ai suit pre cruce,
Cel ce altădată
Umbriși poporul sub nor.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

35. De mir purtătoare,
Venind la a Ta groapă,
Ți-aduceau, Doamne, miruri.

*J'exulterai à cause de Tes paroles, comme celui qui a
trouvé de riches dépouilles.*

30. De mes yeux la lumière,
ô mon Enfant très-doux,
la tombe Te recouvre !

*J'ai haï l'injustice et je l'ai eue en horreur, mais j'ai aimé
Ta loi.*

31. Ne pleure pas, Ma Mère,
par toutes Mes souffrances
Je sauve Adam et Ève.

Sept fois le jour je T'ai loué, pour les décrets de Ta justice.

32. Mon Fils, je glorifie
Ta compassion extrême
par laquelle Tu souffres.

*Grande est la paix de ceux qui aiment Ta loi ; rien ne
les fait trébucher.*

33. Buvant fiel et vinaigre,
ô Tendre, Tu enlèves
l'ancien goût d'amertume.

*J'attendais Ton salut, Seigneur, et j'ai aimé Tes com-
mandements.*

34. Tu fus cloué sur l'Arbre,
Toi qui couvrais Ton peuple
d'une nuée très haute.

*Mon âme a gardé Tes témoignages, elle les a aimés
ardemment.*

35. Sauveur, les Myrrhophores
venues sur Ta tombe
T'offrent des aromates.

*Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate
căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.*

36. Scoală-Te, 'ndurate,
Și pre noi ne scoate
Din a gheenei groapă!

*Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne;
după cuvântul Tău mă înțelepțește.*

37. „Doamne, înviază”,
Zicea, vărsând lacrimi,
Maica Ta ce Te-a născut.

*Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după
cuvântul Tău mă izbăvește.*

38. Înviază-n grabă,
Alungând durerea
Curatei Tale Maice!

*Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat
îndreptările Tale.*

39. Prinse-au fost de frică
Cereștile cete,
Când Te-au văzut mort, Doamne.

*Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile
Tale sunt drepte.*

40. Iartă de greșale
Pre cei ce, cu frică,
Cinstesc ale Tale patimi.

Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

41. O, înfricoșată,
Străină vedere;
Pământul cum Te-ascunde!

*J'ai gardé Tes commandements et Tes témoignages, car
toutes mes voies sont devant Toi.*

36. Ressuscite, ô Très-Doux,
ressuscite tout homme
des fosses infernales.

*Que ma prière s'approche de Toi, Seigneur ; selon Ta
parole, donne-moi l'intelligence.*

37. Ta propre Mère en larmes
Te clame : 'Ressuscite,
ô Donateur-de-vie'.

*Que ma demande pénètre en Ta présence ; selon Ta
parole, délivre-moi.*

38. Hâte-Toi, ressuscite,
ô Verbe, ôte la peine
de Ta très-pure Mère.

*Mes lèvres laisseront déborder un hymne quand Tu
m'auras enseigné Tes jugements.*

39. Les célestes Puissances
dans la peur s'extasièrent,
Te voyant mort, ô Verbe.

*Ma langue publiera Ta parole, car tous Tes comman-
dements sont justice.*

40. Aux fervents qui vénèrent
Ta Passion avec crainte,
pardonne toutes fautes.

*Que Ta main soit là pour me sauver, car j'ai choisi Tes
commandements.*

41. Ô quel spectacle étrange
et terrifiant, ô Verbe,
que la terre Te couvre !

*Dorît-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugeta-
rea mea este.*

42. Altădat' un losif
Ți-a slujit în fugă
Și-acum Te-ngroapă altul.

*Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale
îmi vor ajuta mie.*

43. Plânge, Te jelește,
Preacurata-Ți Maică,
Fiind Tu mort, Cuvinte.

*Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că
poruncile Tale nu le-am uitat.*

44. Spaimă ia pre îngerii
De grozava-Ți moarte,
O, Făcător a toate !

Caută spre mine, Doamne, și mă mântuiește.

45. Până-n zori, cu miruri
Ți-au stropit mormântul
Cele înțeleptite.

Slavă Ție, Atotputernice Doamne, slavă Ție.

46. Pace în Biserici,
Lumii mântuire,
Prin învierea-Ți dă-ne!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

47. O, Treime Sfântă,
Tată, Fiu și Duh Sfânt,
Lumea o mântuiește.

*J'ai désiré ardemment Ton salut, Seigneur, et Ta loi est
ma méditation.*

42. Jadis, Joseph Te porta
au loin, Sauveur, et l'autre
Joseph, ici, T'ensevelit !

*Mon âme vivra et Te louera, et Tes décrets seront mon
secours.*

43. Sur Toi, mort, se lamente,
ô mon Sauveur, et pleure
Ta Mère Toute-pure.

*J'ai erré comme une brebis perdue, viens chercher Ton
serviteur, car je n'ai pas oublié Tes commandements.*

44. Ô Créateur, les Anges
craignent Ta Sépulture
étrange et redoutable.

Viens me chercher, Seigneur, et sauve-moi.

45. Venues depuis l'aurore,
les Myrrhophores versent
la myrrhe sur la tombe.

Gloire à Toi, Seigneur Tout-puissant, gloire à Toi.

46. En ressuscitant, donne
la paix à Ton Église,
le salut à Ton peuple.

Gloire au Père et au Fils et au Saint-Esprit.

47. Ô mon Dieu Trinitaire,
Père et Fils et Esprit Saint,
aie pitié de Ton monde.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

48. Robilor tăi, Maică,
Dă-le ca să vadă
'Nvierea Fiului tău!

Se repetă troparul întâi :

49. Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.

Et maintenant et toujours et dans les siècles des siècles.
Amen.

48. Afin de voir de ton Fils
la Résurrection, Vierge,
rends tes serviteurs dignes.

Puis on répète le premier tropaire :

49. Toutes les générations
à Ta Sépulture
offrent, ô mon Christ, des hymnes.

